

Své Rocky Mountains - Kidák, Vojta Tomáško

- A
1. Je srpnový pátek a na horách sněží,
D
někdo jde vzhůru a někdo si věří,
A D A
krosna na zádech tíží jak žulový blok,
zatímco dole je léto a stromy
D
a silácký řeči těch, co se bojí
A D A
do bílé pláně udělat první krok.
D G
R: Ale vždycky se najdou a znovu to zkouší,
D A
slunce jak plamen bodá je v očích,
E D A
rvou se jak koně, jen aby našli své "já".
2. Sklonil jsem hlavu a ptal se sám sebe,
jestli jak oni mám to svoje nebe
tak blízko na dosah a nejsem na kolenou,
bez velkých řečí a ohraných frází
vstával jsem do tmy a nejmíň mi schází
publikum, co chce mít za každou cenu svý show.
- R:
3. Možná mám poslední, poslední šanci
vzít svoji víru a v ledovém tanci
na vrchol vynést svou vlajku a vidět ji vlát,
má každý před sebou své Rocky Mountains,
svůj kopec z dětství, co zdál se být zlatý,
kolik jich ztratilo cepín a muselo vzdát?
- R:
R:
R:
R: